

Det er ikke rigtigt, og den ærede Konseilspræsident faar ikke et Menneske her i Danmark til at tro, at dette forholder sig saadan. Jeg begriber ikke, at den ærede Konseilspræsident kan stille en saadan Paastand op. Det kan være, han mener, at han faktisk ved sit Arbejde og sin hele Virksomhed vil sørge for, at den nævnte Bestemmelse sker Fyldest. Det kan være. Men naar han siger, at han ikke har forskertset noget ved sin Grundlovsændring, er det galt. Thi hvordan man end vil opfatte denne Paragraf, er det umuligt at tro, at naar der staaer Tallet 16,000, har det ikke andet at sige, end at det skal bruges til at dividere ind i Indbyggertallet for at faa Antallet af Folketingsmændene. En saadan Skrivemaade i en Grundlov vilde være saa absurd, saa urimelig, at det er utænkeligt, at det skulde være det, man vilde angive. Konseilspræsidenten siger, at i første Punktum er der ikke Tale om andet end Antallet, og dette Antal, mener han, er angivet derved, at man dividerer 16,000 ind i Folketallet. Nej, vi maatte sætte Grundlovens Forfattere og Vedtagere altfor lavt, hvis vi skulde gøre den Opfattelse gældende, at de for at angive, at de ville have 102 Folketingsmænd, bruge den Vending: 16,000 ind i Vælgertallet giver det Tal, altsaa udtrykke vi det paa den Maade. Nej, naar man siger, at Antallet af Folketingsmedlemmer skal omtrent være efter Forholdet af et Medlem til 16,000, kan det fornuftigvis ikke læses og er heller aldrig blevet læst paa denne Maade. Der er ganske vist forsøgt Fortolkninger i den Retning, men for sund, almindelig Forstand, maa Ordene i § 32 altid komme til at betyde, at da der skal være omtrent 16,000 Indbyggere i en Valgkreds, finder man derved Folketingets Medlemsantal. Forlade vi en Bestemmelse, der baade i sine Ordlyd og efter den Opfattelse, som Gang efter Gang er gjort gældende, fastslaar, at omtrent 16,000 Indbyggere skal der være i en Valgkreds, og ganske nøgternt sige: der skal være 132 Folketingsmænd, ville alle de, der ville Fortolkningskunster — og dem er der nok af — senere i Tiden hævde, at det betød altsaa, at man gik over til kun at fastsætte et vist Antal Folketingsmedlemmer, men opgav en gammel Bestemmelse, som stod ved Magt, thi ellers kunde man have fulgt den gamle Redaktion, naar man ikke mente andet med det end det, at man vilde have et mindre Antal end det, som fremkom ved at bruge det gamle. Det kan Konseils-

præsidenten ikke for Alvor hævde, og det er derfor, jeg siger: Under den fortsatte Behandling vil jeg fastholde Ønskeligheden af, at man bliver saa nær som muligt ved den grundlovmæssige Affattelse, som vi nu have, og kun forhøje Tallet, og at vi saa indsætte en Bestemmelse om, hvornaar en Revision skal indtræde, hvad ogsaa det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) omtalte.

Jeg vil ogsaa haabe, at Arbejdet maa gaa rask i Udvalget, og jeg mener, at det for saa vidt kan det, som det, det drejer sig om her, de store principielle Spørgsmaal, kan det ikke nytte at sidde længe og trættes om, vi kunne i den Henseende ikke overbevise hverandre. Det bliver et Ja eller Nej, et Enten—Eller, et for eller mod Princippet, som stilles op, og det vil jeg haabe skulde kunne gaa ret hurtigt, selv om man optager det Spørgsmaal, som jeg saa meget vil anbefale det kommende Udvalg at optage: Omvalgssystemets Tilknnytning her, hvor det har en naturlig Forbindelse.

Vi fik saa at vide af Konseilspræsidenten, at Indenrigsministeren var parat til at meddele et eventuelt Udvalg sin Stilling og det Materiale, han maatte ligge inde med til en Ordning af Valgkredsloven, efter at Grundlovsforandringen var gennemført. Dette er i og for sig ret godt. Jeg vilde tro, at det var praktisk, om den højtærede Indenrigsminister allerede paa dette Stadium vilde give os i alt Fald Hovedtrækkene af sin Mening om det Forslag, som han en Gang venter at skulle komme frem med, det maa jo alt være ret udformet, og det vilde være en Vejledning for os at have det nu ved Forhandlingens Begyndelse. Men det er altsaa en Fordel for det kommende Udvalg at faa dette Materiale. Jeg vil imidlertid raade Udvalget til at være meget forsigtigt med Hensyn til at skaffe sig en Garanti for, at dette ikke bliver nogle almindelige Antydninger, som bag efter kunne vendes og drejes og forvanskes og give et ganske andet Billede end forudsat, naar vi komme til Ende med Behandlingen af Valgkredsloven. Jeg vil meget anbefale overordentlig Forsigtighed i saa Henseende, og jeg vil bede det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds om ikke at jage alt for meget paa Udvalget, thi det er ganske vist godt, at det gør hurtigt Arbejde, men heldigere er det dog, at det gør et godt Arbejde. Det kan ikke være andet, end at de Hensyn, som skulle tages til Valgkredslovens Ordning, ville kræve nogen